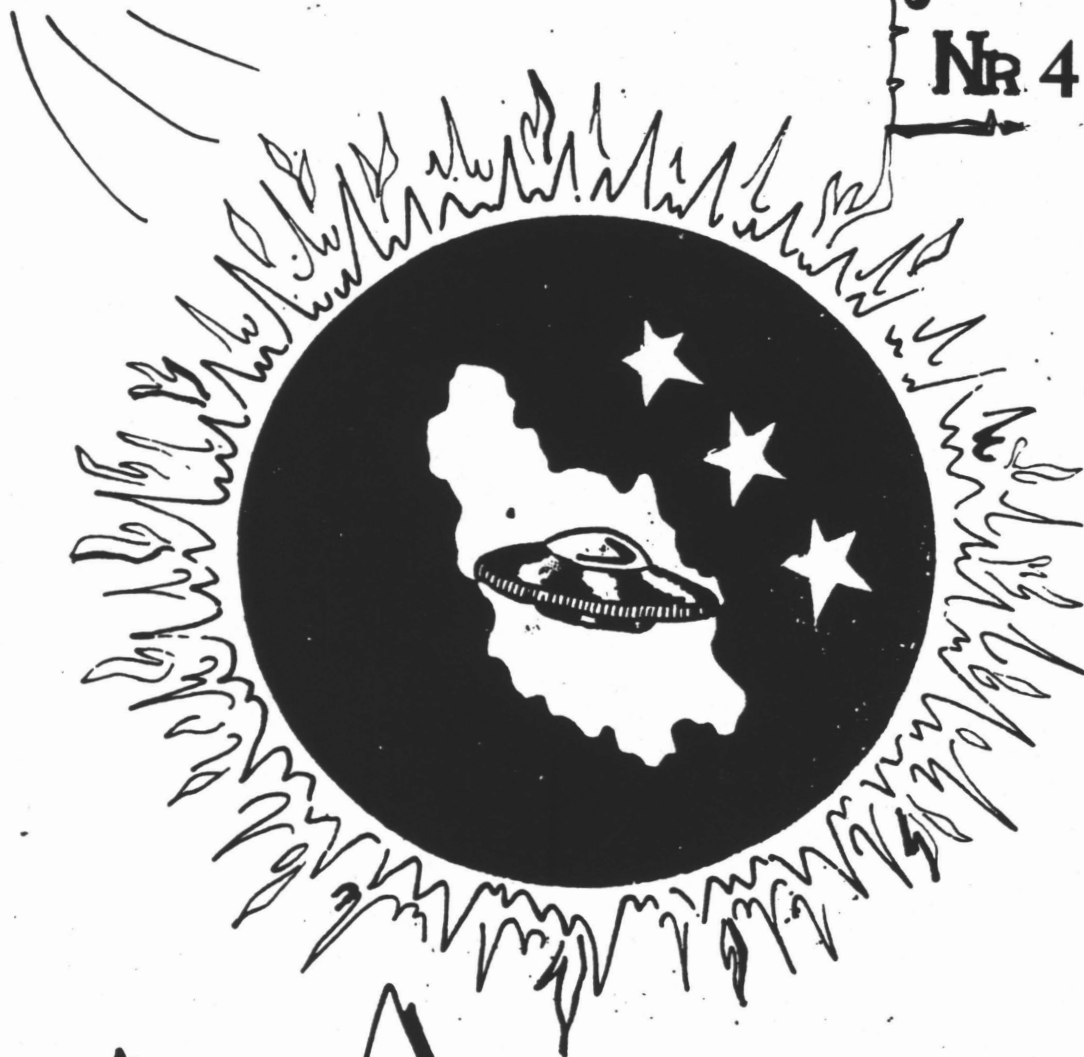

UFO-nytt

Nr 4

1993

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO ~ förening

Box 99

77700

Smedjebacken

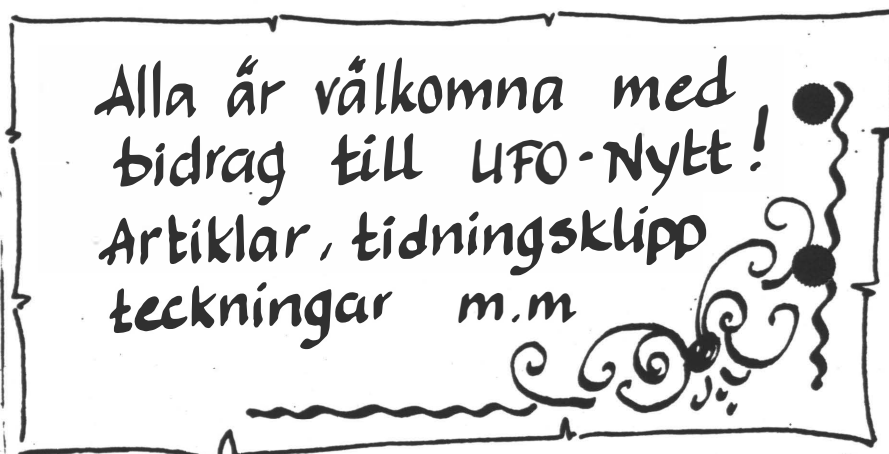
UFO-NYTT nr 4 1993

UFO-NYTT är en medlemstidning för Västerbergslagens
UFO-förenings medlemmar.

Tidningen utkommer 4 gånger per år.

Innehåll:

- 2. 20 års aktivt arbete.
- 3-8. Bortrövandet längs floden
- 9-10. Jag fick besök av rymdvarelser.
- 11-13. Undersökningsgruppen.
- 14. Nej, Ett ryskt flygande tefat.
- 15-17. Stanley Ingram och Plantos spelen.
- 18-19. Rymdvarelserna stal mitt ansikte.
- 20-21. Det finns dinosaurier på Mars.
- 22 Urklipp

20 ÅRS AKTIVT UFO ARBETE.

I år är det faktiskt 20 år sedan mitt intresse för UFO tog sig form i aktivt deltagande. När jag började var allt Super spännande med tankar som nästan hela tiden handlade om utomjordingar m.m. Då var det nog den enda teorin som gällde, och den var nog liknande för nästan alla, utom ett fåtal. Visst började det komma fram en och annan seriös undersökning, men dom var få.

Dom sista 10 åren har det däremot gått in för en seriös och undersökande metodik. Det började lanseras en mängd olika teorier många mycket intressanta. Men som vanligt fattas det pengar för analyser av olika slag. Man börjar förstå att UFO faktiskt kan vara många saker, frågan är vilken ände skall man först börja dra i. Hur mycket kraft har man kvar att ge, och framför allt intresse. Min egen slutsats av dessa år är; De första var klart de roligaste, vi var ute, grillade korv, tittade på stjärnor. Vi träffades, umgicks, hade tur och såg vid minst 4 gånger något utöver det vanliga. Vänskapen var stark, men vi var knappast seriösa med dagens mått. Dom sista 10 åren har helt gått i det klarläggande tecknen, vi vill bli seriösa, tagga på allvar. Gruppen har krymt med aktiva, många har nu fått andra intressen, och tiden för UFO-arbetet får mindre tid. Det innebär att dom få som är kvar har mer att göra. Själv står jag för för valet att fortsätta ytterligare ett år eller att lämna över till någon annan. Det måste finnas en drivande ordförande annars förlorar hela föreningen, och just nu är jag inte drivande. Jag har som många andra upptäckt att det finns mer än UFO. Ännu gör jag mitt jobb, men utan det glöd som behövs. Så nu uppmanar jag dig som medlem och läsare att komma på årsmötet om du eller ni har intresse av VBUS fortsatta framtid.

GUDRUN.

BORTRÖVANDET LÄNGS FLODEN ALLAGASH.

Fyra campare i Norra Maine befinner sig på sitt livs kanot tur!

AV: Raymond E. Fowler. Översättn. Mårten J. Stenmark.

På natten fredagen den 20 Augusti 1976 lämnade fyra konststud-
eranden Boston, Massachusetts, för att kanota och campa i vild-
marken i norra Maine, längs floden Allagash. Gruppen bestod av en-
äggs tvillingarna Jack och Jim Weiner samt Charlie Folts och
Chuck Pak. Vid ankomsten till en landningsbrygga hyrde de ett
pontonplan som flög dem och deras kanoter till sjön Telos längs
med floden Allagash. Under de följande dagarna kanotade och camp-
ade de längs floden.

På kvällen torsdagen den 26 Augusti nådde de Cayle sjön, satte
upp ett läger och bestämde sig för att fiska laxöring under natt-
en. Eftersom natten var kolmörk, gjorde de upp en stor eld så att
de skulle hitta tillbaka till lägret. Strax efter det att de hade
börjat fiska blev Chuck medveten om känslan av att någon tittade
på honom. Han berättade: "Jag vände mig åt det håll jag tyckte att
det kom ifrån och fick syn på ett stort ljus klot av färgat ljus
som svävade ljudlöst 200-300 fot över den sydöstra delen av vik-
en".

Chuck skrek åt de andra att vända sig om och där, bakom dem res-
te sig ett stort ovalt glödande objekt. Efter att deras ögon bör-
jat vänja sig vid den intensiva ljusstyrkan, uppfattades en gyro-
skopisk rörelse, som om det fanns vägar av energi flytande ekva-
toriskt från pol till pol. Detta delade klotet i fyra pendlan-
de delar av ljus, färgat ljus. Ändringarna av färg var mycket fly-
tande och svepande, som om hela klotet omfattades av händelsen, som
en sås när den precis skall börja koka.

Charlie tog en ficklampa och blinkade mot föremålet. Genast kom
objektet av sig och började istället närma sig kanoten. Samtidigt
sköt en ljusstråle ut från föremålet och mötte vattnet. En glöd-
ande ring med mörkt centrum syntes på vattenytan, vilket visade
att strålen var ihålig. Föremålet och dess ljusstråle började åter
närma sig kanoten. Livrädda började camparna paddla mot elden
och lägret medan ljusstrålen åkte rakt över sjön mot dem och upp-
slukade dem. Det är från denna punkt som de vakna minnena skilde
sig för de fyra. Nästa sak Charlie kommer ihåg var paddlandet mot
land och att han stod vid lägret med de andra och tittade på hur
klotet flög iväg.

Chuck kommer ihåg att han var kvar i kanoten efter att de andra pressat sig in mot land. Fixerad fortfarande hållande i paddeln, kunde han inte ta ögonen från objektet. Jack och Jim kom ihåg lite mer, Jack sade: "Det var alldeles bakom oss och jag såg att vi aldrig skulle hinna bort från strålen. Den avancerade alldeles för fort och jag kommer ihåg att jag tänkte" FY FAN DET HÄR ÄR DET; VI KOMMER ALDRIG UNDAN". Nästa sak jag kommer ihåg var när vi steg ur kanoten och tittade på föremålet som var cirka 20-30 fot ovanför vattnet. Strålen kom ut ur föremålets botten, som om föremålet satt på strålen. Det rörde sig där, alldeles framför oss alldeles tyst c:a 4-5 minuter. Plötsligt pekade strålen upp mot himlavalvet, föremålet började röra sig upp och bort från oss mot den sydvästra delen av himlen för att sedan på någon sekund försvinna mot stjärnorna".

Jim sade: Det var inte något misstag att föremålet kom direkt till oss. Sedan kommer jag ihåg att jag stod på stranden och såg hur föremålet rörde sig över sjön ca 50-75 yards framför oss. Sen försvann strålen upp mot himlen och vi såg hur de åkte iväg med en fantastisk hastighet. "Vi verkade alla vara chockade...vi bara stod där utan att varken kunna gå eller prata". När den bedövande effekten var över, klev Chuck ur kanoten och slöt upp vid de andra medan de gick drömmande uppför stranden mot sitt läger. Tilloch med i detta stadium var de oförstående när de fick se vad som hänt med den stora elden som lyst för bara några minuter sedan. "När vi åkte ut för att fiska" sa Jim "lade vi på väldigt stora klabbar på elden så att den skulle brinna åtminstone 2-3 timmar. Hela händelsen verkade ha hänt inom en period på 15-20 minuter, ändå hade elden brunnit ned till bara glödande kol."

Vid denna tidpunkt hade ingen något minne av vad som hänt under tiden den stora brasan brunnit ut. Detta skulle förbli ett mysterium för dem i många år framöver. Några år senare råkade Jim ut för en skallskada som orsakade temporär epelepsi. Under behandlingen frågade doktorn, om han varit med om några speciella händelser som kunde ha med symptomen att göra. Jim beskrev händelsen han och hans vänner varit med om efter UFO mötet. Dessa innebar t.ex att vakna mitt i natten och se konstiga varelser, sväva iväg från sängen, och temporära paralyseringar medans något gjordes med könsorganet. Han beskrev också mötet med UFOt och perioden av försvunnen tid.

Jims doktor gav honom rådet att kontakta en UFO-forskare, eftersom de trodde att Jim och hans vänner varit med om ett UFO bortförande. Jim kontaktade mig under en av mina föreläsningar om UFO:n i trakten runt Boston.

I januari 1989, satte jag igång en formell undersökning tillsammans med MUFON undersökaren och CE111/1V specialisten David Webb och MUFON konsulten, Anthony (Tony) Constantino (professionell hypnotisör). Den utfördes försiktigt och noggrant under en period av 24 månader.

Det var självklart för oss att perioden av minnesförlust måste vara mellan det att vi först såg föremålet och det att de kom i land. När ljusstrålen nådde kanoten verkar vara punkten mellan minne och minnesförlust. Under de första av en lång rad hypnos-timmar koncentrerade vi oss på denna tid av det förfärliga bortförandet.

Under hypnos, avslöjades att alla fyra varit med om ett UFO bortförande under tiden som elden slocknade. Alla blev bortförda från kanoten in i UFO:t av den ihåliga ljusstrålen. Ombord på UFO:t fick de syn på konstiga humanoida varelser som utövade någon sorts hjärnkontroll över dem så att de gjorde som de ville.

Alla tvingades att klä av sig och sätta sig på en plastliknande bänk, på en plats av diffust vitt ljus. Efter att ha tittat i deras ögon och munnar med en pennliknande sak med ett ljus i ena änden, placerade utomjordingarna dem i sele och satte fast armar och ben. Efter detta blev var och en tvingade att ligga på ett bord för att bli undersökta av både små och stora instrument som sänktes över dem. Under den delen av undersökningen tog utomjordingarna prover av saliv, skinn, blod och sperma från de fyra bortförade.

Efter undersökningen fick de ta på sig kläderna och följa med in i ett annat rum med en rund portal i ena väggen. De fick ställa sig på led och vandra in i portalen. Konstiga känslor översvallade dem när de svävade inuti ljusstrålen ned mot kanoten som nu var rätt nära deras läger. Det tubliknande ljuset verkade hålla fast kanoten medans de fyra placerades på sina platser.

Allt eftersom hypnos timmarna fortsatte, kom fler och fler detaljer fram om upplevelsen ombord. Det kom också fram att tvillingarna varit med om påhälsningar av utomjordingar när de skulle sova ända sedan de var barn.

Dessa händelser avslöjades i detalj under hypnosen.

Under undersökningen hände något väldigt ovanligt. Jack och hans fru Mary blev bortförda från sitt hem i Townsend, Vermont.

Under natten den 20e maj, 1988, väckte Jacks hund honom när han kratsade på dörren för att gå ut och kissa. När Jack gick upp för att släppa ut honom blev han chockad över att se ett blått ljus skina in genom köksfönstret. Han gick ut för att se efter, och fick syn på ett lysande föremål som svävade över åkern bredvid deras hus. Han bestämde sig för att ta in hunden. På morgonen trodde han att han drömt alltihop. Men så var inte fallet, under hypnos avslöjade han att både han och hans fru blivit bortrövade. Det enda Mary kom ihåg var att hon drömt att en hjort med stora ögon kommit till deras säng. Hypnosen fungerade inte på henne. Följande är ett utdrag från ett av Jacks hypnos pass:

"Det är blått. Ett blått ljus. Och jag tror, det var konstigt, det är inte månen. Sedan går jag till fönstret, och vad jag ser är fantastiskt. Jag ser ett stort starkt ljus, det är alldeles ovanför lastbilen på åkern bredvid huset. Och jag tänker, Gode Gud, jag kan inte tro på detta! Och så säger jag, Mary kliv upp, kliv upp och kom ned och titta! Och så springer jag mot dörren och jag kliver ut och springer mot ljuset på åkern...men så ser jag att hunden springer bredvid mig...så jag lyfter upp honom och springer mot huset...ljuset är fortfarande där och det rör sig...sedan går jag och lägger hunden igen och jag tänker: jag vill inte göra det här. Jag vill inte göra detta nu! Jag vill inte titta på ljuset...så jag går tillbaka till sängen...och jag tänker: Jag vill inte ha med det här att göra nu. Varför är de här just nu? Och jag är rädd...jag drar upp täcket över huvudet...och Mary ligger bredvid mig. Och sedan känner jag...känner att något är i huset. Jag bara vet att de är där, och jag ligger under täcket och tänker: Gode Gud varför är de här nu? Jag vill inte att detta ska ske. Sedan känner jag att täcket rör sig, och jag känner något på täcket...sedan är täcket nere och jag tittar och jag hade rätt. Där står de! Gode Gud! Dom står där, alldeles bredvid min säng... Det har stora ögon, stort huvud, och det är mörkt och det kommer ljus från dörren. Det håller på att ta bort täcket och jag vill inte se det...jag tittar på Mary...det står en annan bredvid henne. Jag önskar jag kunde göra något, men jag kan inte. Jag måste göra som de vill, och ljuset är där ute, och de vill att jag ska gå dit... de lyfter mig...

Mary står där också, och de tvingar oss att gå mot ljuset...hunden gör ingenting. Vi är utanför dörren...Vi går uppför gräsmattan och det känns som jag svävar...våra fötter är på marken, men de vill inte det jag vill att de skall."

Jack och Mary tvingades att stå framför ett lysande föremål stort som ett hus som satt på ett blått ljus, som kom ut från undersidan. Skenet runt föremålet ändrade färg från vitt till gult till orange och tillbaka till vitt. Inget ljud kom från föremålet, men luften var fylld med lukten av ozon. Sedan fick de gå in i ljuset under föremålet. Mary separerades från Jack, vilken fick genomgå liknande undersökningar som han och hans vänner 12 år tidigare. Efter undersökningen förenades de igen och de blev "svävade" över gräsmattan genom den öppnade dörren och in i deras sovrum, där de återigen kom till sängen i ett sovande tillstånd.

Detta experiment lämnade fysiska bevis efter sig i form av bränmärken under fötterna på Jack. Jack fick också liknande märken ovanför ankeln under ännu ett bortförande.

Det skopliknande märket satt alldeles ovanför ett ärr från en operation för en konstig knöl som kommit över en natt på Jacks ben några år tidigare. Jacks lokala doktor trodde att det var en cysta, men klarade inte av att torka ut den, så han skickade Jack till en kirurg, som opererade bort den. Jack fick reda på att den lokala patologen inte visste vad det var för något, så de hade sänt den till Center for disease Controll i Atlanta Georgia för fortsatt analys. Men när vi kollade upp Jacks medicinska journal, fick vi reda på att de skickat den till militära patologer i Washington, DC. Där det blev undersökt av USA irforce kommandant. Försök att få mer information om knölen slutade med att kirurgen vägrade att samarbeta med vår undersökning.

Under fortsättningen av undersökningen kollade vi upp vittnesmål, bakgrund. Undersökte medicinska rapporter och dagböcker, korsförhör av vittnesmål, psykologiska profiltester av vittnena samt 15 hypnos timmar under en period av 14 månader. Den slutliga 10 volymsrapporten omfattade över 700 sidor. Den gjordes tillgänglig för UFO-forskare och blev bakgrunden till en bok om UFO bortrövanden. Blev publicerad av Time-Life.

Som sammanfattning är detta UFO-fall unikt på många sätt och vis. Det involverade fyra personer som alla var med om samma saker under sin kanottur längs floden Allgash, 1976.

Alla inblandade fick minnesförlust som överbryggades under hypnos. Två av de bortrövade var identiska tvillingar, vilka var intressanta för de utomjordiska kidnapparna. Vår undersökning avslöjade typiska brännmärken, karakteristiska för andra som blivit bortrövade. Slutligen är alla inblandade konstnärer och kan ge detaljerade skisser över vissa delar av bortförander. Detta har givit UFOs undersöknings kommitte några fantastiska intryck angående UFOs existens och deras farkoster och redskap. De många fascinerande elementen vid bortförandet vid floden Allagash medförde en katalysation av alla vittnen med bänkmärken från andra bortrövningsförsök. Såvida erhöles en överblick på 270 rapporterade UFO bortföranden skriven av Dr. Thomas E. Bullard vid universitetet i Indiana. Några viktiga likheter uppmärksammades: utomjordiska intressen i fortplantnings systemet samt borttagning av sperma från varje vittne: en serie av UFO och andra paranormala händelser ända från barnaben: fysiska märken på de medverkandes kroppar: knöl som uppkom efter en natt ovanför skenbenet, lika som hos en av tvillingarna.

När allt sammanfattades, alla vittnen blev detaljerat förhörda, uppkollning av vilken sorts människa de var, 12 inskrivna/inspelade hypnos timmar samt psykologiska profiltester. Vi undersökte också ett antal alternativa teorier som kunde förklara UFO bortrövander: lögner, fantasibenägen personlighet, psykoser och födelse trauma. Varje teori falsifierades vid jämförelse med de bevis vi fått fram vid vår undersökning.

Undersökningen kom fram till att den moraliska figuren hos vittnena, den grafiska bilden av upplevelsen under hypnos och de stora likheterna mellan deras och andras upplevelser har bevisat att deras upplevelser bör ha hänt i verkligheten. Sådana bevis tillsammans med typiska fysiska effekter på vittnenas kroppar får mig att bedöma detta fall till kategorin av mycket stor betydelse.

Ray Fowlers the Allagash abductions publicerades i USA av Wildflower press i May 1993.

JAG FICK BESÖK AV RYMDVARELSER!

För några månader sedan fick Alan Hilton långväga besök. Främlingarna uppgav att de kom från stjärnorna. "En kallade sig Peter Dankin", säger vår vän Alan. "Den andra hette Neil"...

Låter det snurricht? Vänta bara-det blir värre!

- Mina gäster kom från planeten Ionunca, berättar Alan. Det ligger nära stjärnsystemet Zeta Reticuli. De uppgav att de färdades genom rymden användande stjärnor som kollapsat, så kallade "svarta hål" som in- och utgång.

Alan Hilton, ledande ufolog i England, berättar vidare att utomjordingar varit i kontakt med människor många gånger förut. En del utav dem kallas för MIB:s-the Men In Black- efter en serie incidenter i Amerika. När vittnen till utomjordiska fenomen kommit sanningen alltför nära har de nämligen uppsökts av allvarliga hotfulla och svartklädda män, som bett dem avsluta undersökningarna och tåga om vad de ditintills kommit fram till...

Rymdmänniskorna som besökte Alan var dessbättre vänligt stämda. - De visste allt om mig och mitt hus, berättar Alan förtjust. Anledningen till att de sökte upp mig var att jag bor mitt över en av en av dessa forntida stigar, som korsar landskapet och som ingen egentligen kunnat förklara.

- Men rymdmännen berättade, att stigarna utgjorde del av ett stort och hemligt kraftfält. Ett planerat motorvägsbygge hotade att skada detta och därför ville de flytta en utav knutpunkterna och lägga detsamma under mitt hus. Det var därför de besökte mig!

Alan Hilton har förstås kontakt med många andra ufologer runtom i världen och i hans vardagsrum hänger en modell av det rymdskepp som den polske ufologen Adamski hävdar att han varit inne i och till och med rest med. Alan har dessutom i sin ägo ett i eget tycke oemotsägligt bevis för rymdvarelsernas existens, nämligen ett batteri - härrörande från ett rymdskepp!

- En vän i Peteborough körde ned med sin familj för att hälsa på berättar Alan entusiastiskt. De kom fram sent, och när de äntligen var här var tanken tom - och vägmätaren visade 24 mil för mycket.

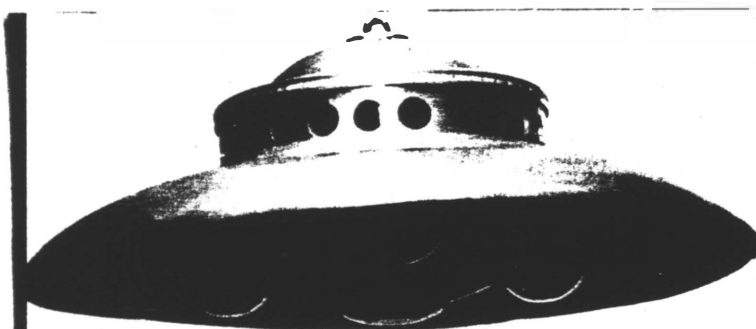
Ingen kunde minnas vad som hänt, men under hypnos fick vi fram sanningen.

Det visade sig att min vän John hade kört 12 mil i fel riktning utan att någon reagerat eller märkt något. På en öde plats ute på landsbygden hade bilen dragits upp i ett rymdskepp och hela familjen hade varsamt blivit undersökt av besökarna. Sedan hade de satts ned på marken igen, kört tillbaka de tolv milen - och fortsatt färden hem till mig!

I bilen upphittades senare just det ovannämnda beviset, ett litet batteri från rymdskeppets ljusramp.

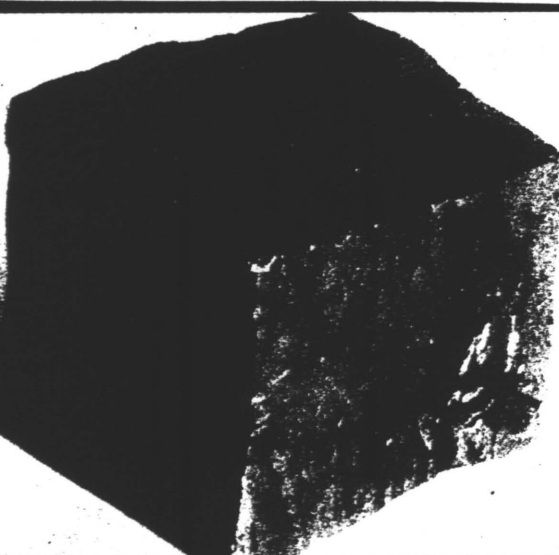
- Hur det hamnat där, avslutar Alan, det är det ingen som vet. Kanske vill de ge oss en ledtråd - en chans att berätta om det vi faktiskt upplevt och varit med om!

" UR EN DING DING VÄRLD

Några av Alans vänner blev uppdragna med till och allt till ett rymdskepp där de blev varsamt undersökta av besökarna.

Den här
"saken"
är ett
batteri
hårrö-
rande
från
rymd-
skeppet.

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN.

UFO-SVERIGES rapportcentral har verkligen arbetats upp på ett mycket seriöst och fint sätt. Kurts och Berits arbeten kan nog inte nog värdesättas och förstås, mera än av dem som verkligen vet hur det är att alltid ha telefonjour dygnet runt. Tyvärr är det så att man inte orkar hur länge som helst, man måste hinna andas också. Vi har full förståelse för deras avhopp, och vi kommer verkligen att sakna dom. Det kommer att bli tufft för dom nya, som nu har tagit över. Vi önskar dom naturligtvis lycka till, och dom första kontakterna har redan tagits. Vad vi vet nu så kommer Kurt att även i fortsättningen trycka rapportnytt, Berit vill ha lite ledigt och sedan fortsätta med datan. Vi hoppas att dom kommer att vara kvar i UFO-arbetet, dom har mycket kvar att ge förhoppningsvis.

För vår egen del så har vi lite rapporter även denna gång. Lars Andersson kommer med en intressant händelse från Grängesberg den 22 oktober. Conny och Ingmari fick snabbt ila till Borlänge och Dalarnas första cirkel. Sedan dök det upp en även i Orsa. Dom fick mycket fina vitsord av UFO-SVERIGES ordförande för sitt jobb. Det är mycket roligt att konstatera att många fältforskare har jobb i samma förening, hoppas att det håller i sig.

Vidare har vi fått en del telefonsamtal angående vår förenings-tidning, man tycker det är intressant med blandad läsning, och vi är naturligtvis som läskapper, drar i oss berömmet. Kanske kan det sporra oss till flera uppslag.

Nu hoppas vi även på en god uppslutning vid årsmötet. För ett årsmöte behöver inte vara tråkigt med en massa val till olika ändamål, utan man kan träffas, prata UFO, kanske äta något gott. Helt enkelt försöka umgås i föreningslivet. Kanske just du har ett bra uppslag att ge oss i vårt fortsatta arbete.

Nu går vi raskt över till höstens rapporter:

Datum: 1993 07 20

Obstid: 02,00 - 02,15, ca 15 minuter.

Ort: Dyviken.

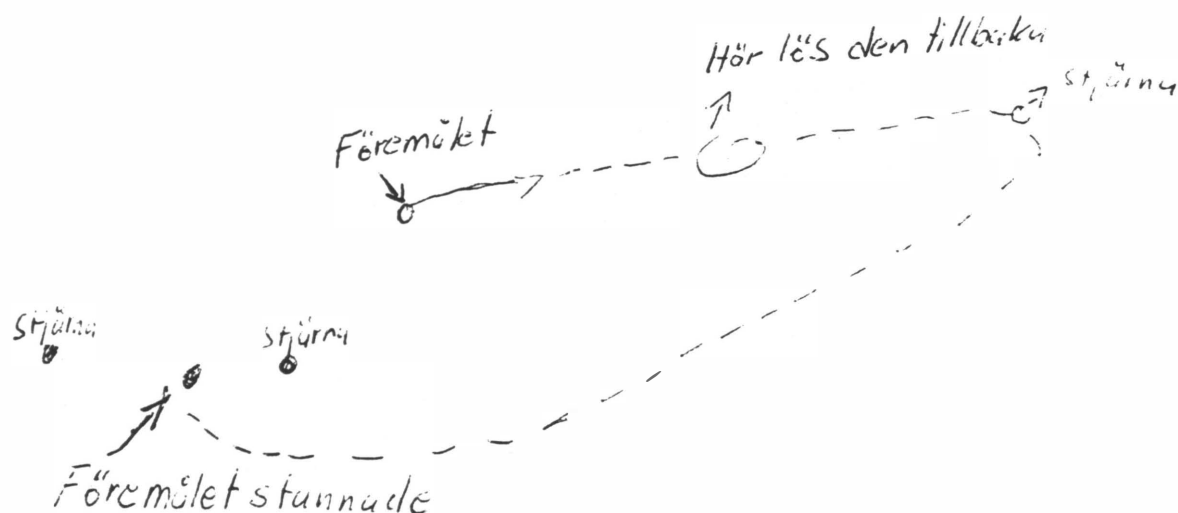
Vittne: Magnus Malm, med kamrat.

Berättelsen:

Magnus och hans kamrat var vid detta tillfälle ute på UFO-spaning. Plötsligt får Magnus se en stjärna som rör sig, han säger till sin kompis, titta ett UFO.

Magnus lyser med sin ficklampa på föremålet - det lyser då tillbaka. Det hela varade 2-3 sekunder. När föremålet slutat att lysa gör det en sväng runt en stjärna, och efter ca 15 minuter stannar föremålet. Det ser ut att invänta något. Magnus och hans kompis frös nu och gick in igen. Föremålets färg var först blått och när det stannade blev det rött. När det lyste tillbaka var det med ett gult sken.

Handläggare: Gudrun Andersson, VBU.

Uppföljning: Vid samtal med Magnus, verkade han säker på vad dom hade sett. Han tillhör Stockholms UFO-förening, borde ha lite astronomiska kunskaper.

Ort: Orsa

Datum: 1993 09 20

Obstid: 03,30, 15 minuter.

Vittne: Anna Agerberg

Berättelse:

Jag befann mig i Orsa vid detta tillfälle. Vaknade vid 3,30 tiden med huvudvärk, gick upp och tog en värktablett, satte mig sedan och tittade ut på natthimlen.

Då upptäckte jag ett föremål som inte var ett flygplan. Jag bor annars på Ekerö Mälaröarna, ser flygplan till och från Arlanda dagligen. Jag gick runt och tittade från flera fönster, det var ingen gatlyckta, måne eller bil. Det rörde sig mycket lite. Tittade även kvällen och natten efter men då fanns inget ljus på denna plats. Ljuset var bländande. Himlen var klar, torrt och vindstilla.

Handläggare: Gudrun Andersson, VBU.

Skogen

Uppföljning: Vittnet har själv kollat himlen dagen efter och inget fanns. Enligt rapportcentralen där vittnet är känd, är hon pålitlig och ärlig. Denna rapport sätts i samband med cirklarna som sedan hittades i Orsa. Men cirklarna har bedömts och erkänts som fejkade.

Ytterligare en rapport inkom den 27 oktober från Smedjebacken. Den löstes kvällen efter som flygplan. Det bevisar hur viktigt det är att kolla upp under flera kvällar vad som finns på vår horisont. Det är lätt att ta fel beroende på olika vinklar.

P.S Rapporterna från Lars och Conny inkommer, nr 1 1994.

NEJ, ETT RYSKT FLYGANDE TEFAT!

Än kan de, vetenskapsmännen borta i det sönderfallande imperiet. Här är det senaste exemplet. Ett tvättäkta flygande tefat.

Det är män och kvinnor vid Moskvask Flygtekniska Institut som klarat mästarprovet och tagit fram prototypen till detta termoplan, som fått namnet Rossiya. Meningen är att det skall användas vid förflyttning av extremtunga föremål, exempelvis i samband med byggnationer. Vidare skall det kunna komma till nytta vid olika evakueringsuppdrag och vid projekt avseende agrikultur och skogs-
vård på avlägsna platser i Sibirien.

Tefatet har en diameter på 200 meter och är 70 meter högt. Topphastigheten är 220 kilometer i timman och marschfarten ungefärligen 150 kilometer.

Det har en räckvidd på 4000 kilometer utan påfyllning av bränsle, och lyfter laster på 200 ton, med maximala måtten 40x40x10 meter.

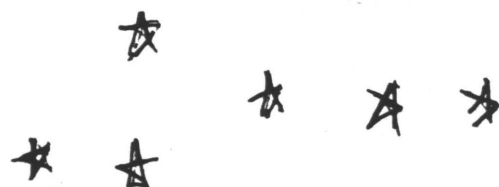
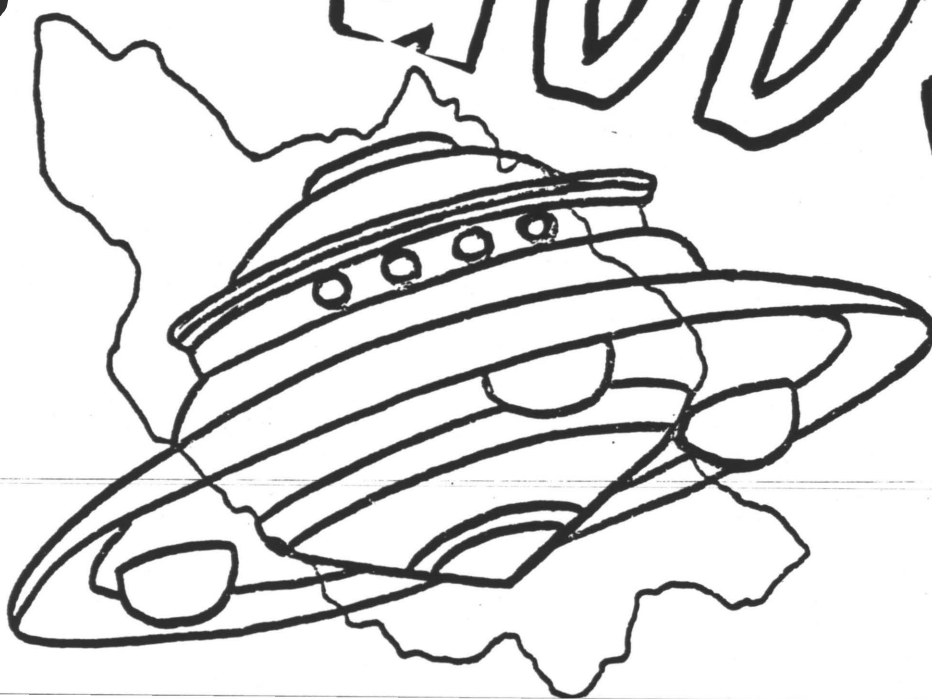
Ett riktigt kraftpaket, med andra ord. Och ett vackert format tefat.

Så tänk på det, alla ufologer, nästa gång ni får påhälsning från vad ni misstänker vara yttre rymden. Kanske är det bara ryssarna som är uppe och flyger?

UREN
DING DING VAELD

GAMMA/LARS BRANDER:

GOD JUL

STANLEY INGRAM OCH PLANTOS SPELEN.

CE-4 fall är konstigt definierade:men är de lika konstiga som som de brukade vara?

AV:Don Warley.

Översättning:Mårten Stenmark.

För 20 år sedan upplevde landsbygdsbefolkningen i södra Tennessee flera konstiga möten med UFOs. Några av dessa händelser är vanligt förekommande nu,andra inte. De innehöll perioder av minnesförlust,bortföranden och undersökningar ombord på UFOs,röster i huvudet,så kallade "minnesbilder",stora svarta bilar - både Cadillacs och Lincoln Continental blev rapporterade med konstiga "orientaliska" typer inuti och mycket annat.

Den centrala fokuseringen av dessa händelser vilka tog plats mellan 1973 och 1977,verkade vara en viss Stanley Ingram,vilken jag själv haft flera personliga kommunikationer med under årens lopp. Stanley,en nuvarande boskapsskötare som varit stadsdomare och manager,skrev även en spalt för tidningen Pulaski Citizen. Mötena började när han och hans dotter Becky, då 14 år,började leta efter UFOs från ett brandbevaknings torn längs kommungränsen.

En kväll satt de båda hemma hos en man vid namn David Swanner, vilken tidigare varit med om "röster i huvudet" upplevelser och ett antaget bortförande. Av någon konstig anledning riktade rösterna in sig på Becky. När rösterna under veckans lopp blev tydligare sa de att hon skulle gå till skolans fotbollsplan för en åktur. Stanley sa åt henne att gå till mötet,eftersom han trodde att UFOnaterna var vänligt sinnade,och han hoppades att även han skulle bli kontaktad. Efter lite motvillighet från Beckys sida ägde mötet slutligen rum. Inuti farkosten,mötte Becky två varelser som hade overaller och utpekande kindben som mentalt berättade för henne,att hon inte skulle skadas. "Alton" och "Fombo" var korta,med mörka ögon,smal figur och tunn nacke,och hävdade att de var från planeten Plantos. Rummet de förde in hanne i var färgat svart och vitt: På ena sidan var en konsoll med blinkande ljus och flera snurrstolar.

Becky hamnade på något som liknade en sjuksäng. En av de små varelserna rörde en handskliknande apparat uppför hennes ben och även en bit längre.Efter att hon letts ut ur farkosten fick hon lov att sitta ned i flera minuter på grund av trötthet.

När Becky kom hem var hon rädd och konfunderad. Hon kände sig svag och trött i flera veckor, och somnade ofta i skolan. När hon kom hem sov hon flera timmar på familjens soffa och klagade över att behöva urinera ofta. Medicinsk hjälp söktes, men det tog sex veckor innan hon återhämtat sig.

Under de följande månaderna blev både Becky och Swanner bortförda efter att rösterna kallat dem till undanskymda platser: ofta kom de ihåg lite eller inget av vad som hänt. De hade ett svagt minne av att ha flugit över en stor stad, och Swanner trodde en gång att han flugits till Havaii: Becky blev guidad genom maskinrummet. Antagligen var detta "minnesbilder" ditsatta för att dölja utomjordingarnas aktivitet. Alla var förvånade över detta, utom Stanley.

Efter Swanners första resa stannade hans klocka och en brun bit skinn under sig. Han köpte en ny, men även den slutade fungera. Då lånade han Stanleys, vilken stannade även den. (Konstigt nog stötte dessa klockor bort en kompass nål.) Ungefär en vecka senare berättade utomjordingarna för Swanner att Stanleys klocka nu fungerade bra. Han hämtade den ur lådan han lagt den i, och så var fallet. Den fortsatte att fungera därefter.

Swanner fick ofta meddelanden till Stanley personligen. Men försöken att följa upp dem slutade alltid med att Stanley verkade vara en idiot. Vid ett tillfälle visade UFOaternas Swanner en karta där tid och plats för olika jordbävningar var utmärkta, information som väldigt lika den i drömmar hos fyra andra i området. Stanley publicerade som sig bör uppgifterna i sin spalt - men inget hände! En liknande händelse rörde en evighets maskin. Stanleys hopp och tro började förstås att svikta mot misstro och frustration.

Vid nästa incident blev ännu mer avslöjat. Medan Swanner var ombord på UFOt fick han kopiera formeln för UFOts framdrivningssystem, vilket Stanley genast låste in i sitt kassaskåp. I juni 1974, på väg hem från jobbet, passerades Swanner av en stor svart Sedan med Californiskt nummerskylt. Passageraren öppnade en attachéväska full med pengar. Den 27 juni blev Swanner stannad och erbjöds 500 000 för "formeln". Rädd och misstänksam, vägrade han, och hans besvärare åkte iväg i ett moln av damm. Det var tre ~~av dem vid varje tillfälle. Alla verkade vara mellan 30-40 år med~~ runda mörka ansikten och sneda ögon, vilket gav dem ett orientaliskt utseende.

De bar svarta kavajer, vita skjortor och svarta slipsar, och pratade med låga exentriska röster, som lät lite kinesiska. Någon dag i september trädde de fram till både Swanner och Becky men backade undan igen.

Men den 5 februari 1975, vid mörkrets inbrott, stoppades Becky av en stor bil längs landsvägen. Fyra män i svart hoppade ut med revolverar i händerna, drog med Becky från hennes bil och krävde att få veta var "formeln" fanns.

Becky slogs flera gånger. Rasande ringde hennes far polisen och flera beväpnade grannar, men kvällens sökande gav ingenting. Ingen fick heller tag på det långa bilnumret. Detta var en av de få gånger männen i svart använt sig av våld.

Även om Stanley aldrig deltog personligen, som sin dotter och Swanner gjorde, så var det tydligt att Stanley var det verkliga målet. Fastän fortsatta misslyckanden och förlöjligandet av dem utifrån, så fortsatte han sin kamp för att förstå vad som pågick och varför. Jag kan inte ungå att tro att hans stora ansträngningar bidrog till hans tidiga död av hjärtattack 1982.

AFTONBLADET
Onsdag 28 oktober 1992

I dag ska jorden gå under

I dag börjar en ny era på jorden - en evig och ljus.

Mer 20 000 sydkoreaner har samlats i Seoul för att fira den 20-års minnet av den så kallade Kuba-trisen 1962. Monumentet består av en medeldistansrobot, dock utan kärnstridspets. Roboten är av samma typ som de robotar Sovjetunionen lät installera på Kuba 1962 men tog bort igen efter en diplomatisk kraftmätning med USA. Enligt officiella kubanska uppgifter har monumentet rests för att visa att "Kuba vägrar att böja sig" (IT-Reuters).

När de nu igen är över, så kommer Kristus tillbaka.

En kyrka för 100 000 människor och en kyrka för 100 000 människor.

En kyrka för 100 000 människor.

En kyrka för 100 000 människor.

En kyrka för 100 000 människor.

En kyrka för 100 000 människor.

En kyrka för 100 000 människor.

En kyrka för 100 000 människor.

under de närmaste tre åren sluka till och till och förbereda Kristus återkomst.

I Sydkoreas huvudstad har nu 20 000 människor samlats. De har sitt sitt, hus, hem, bilar, allt för värde för att vara förberedda.

Kollektiva självmord

Enligt uppgifter har ökat den senaste tiden.

Polisen i Seoul har sagt att man bara kommer att ingripa om många av de församlade begår självmord.

Enligt uppgifter har ökat den senaste tiden.

Enligt uppgifter har ökat den senaste tiden.

Enligt uppgifter har ökat den senaste tiden.

Enligt uppgifter har ökat den senaste tiden.

Frågan lika aktuell 1992, som 1993.

Robotminne på Kuba

Kuba har rest ett monument på stranden utanför Havanna till minne av den så kallade Kuba-trisen 1962. Monumentet består av en medeldistansrobot, dock utan kärnstridspets. Roboten är av samma typ som de robotar Sovjetunionen lät installera på Kuba 1962 men tog bort igen efter en diplomatisk kraftmätning med USA. Enligt officiella kubanska uppgifter har monumentet rests för att visa att "Kuba vägrar att böja sig" (IT-Reuters).

RYMDVARELSERNA STAL MITT ANSIKTE!

18

BAKGRUND: Våren 1990 föll Gloria Garcia offer för en av de mest skrämmande närkontakterna med utomjordingar. De grymma varelserna tog med den försvrslösa kvinnan ombord på sitt rymdskepp och skar bort hennes ansikte! Glorias skador var så omfattande att kirurgerna varken kunde "reparera" dem eller ge henne ett nytt ansikte. Förra året, efter två års helvete, omkom Gloria Garcia i en bilolycka i närheten av sitt hem i Belo Horizonte i Brasilien och hennes lidande var äntligen slut.

För två år sedan stod 40-åriga Gloria Garcia utanför sitt hem i Belo Horizonte i Brasilien. Hon var just på väg in genom grinden när ett tefatsliknande UFO dök upp ovanför hennes huvud.

Gloria blev rädd och började springa mot huset, men plötsligt svartnade allt - och när hon vaknade upp nästa gång låg hon på ett undersökningsbord i ett kallt, upplyst rum.

- Runt omkring mig stod skrämmande varelser med långa näsor och pratade på ett språk jag inte förstod, berättade Gloria senare för polisen. Jag bad dem att släppa mig, men de lyssnade inte. Sedan försökte jag smita ifrån dem, men jag misslyckades med det också.

Gloria berättade att hon skrek för högan sky när en maskin sänktes ner från taket och stannade framför hennes ansikte.

- En av varelserna viftade med en konstig ficklampa som lyste med ett rött ljus. Han vände den fina strålen mot mitt ansikte och skar i det! Det gjorde så ont att jag bad till Gud att han skulle låta mig dö. Tack och lov så svimmade jag efter en stund och när jag vaknade igen låg jag på ett fält i närheten av mitt hem.

- Jag hade fruktansvärt ont i ansiktet när jag vaknade, men jag visste inte vad som hänt. Jag visste inte att mitt ansikte var borta, att varelserna skurit bort det och behållit det som om det var en slags mask!

Gloria kom så småningom under läkarvård och berättade sin märkliga historia för både läkarna och polisen. De kan inte svära på att det hon berättade är sant, men de erkänner att någon skar bort Glorias ansikte från hennes skalle.

- Fru Garcia fick en mycket svår chock, säger Jaime Santiago Ramos Glorias husläkare. Hon säger att skadorna gjordes av rymdvarelser som tog henne med ombord på ett rymdskepp.

- Det är möjligt att det är sant. Likaväl som det kan vara osann-
ing. Det som bekymrade mig mest var hennes allmäntillstånd och
hur vi skulle kunna ge henne ett nytt ansikte. Men en sak är säk-
er, hon dog nästan av den fruktansvärda chocken.

Gloria var den första att erkänna att hennes historia lät långsökt, men hon höll fast vid den ända fram till sin död.- Varför skulle jag ljuga om en sådan sak? sa hon ofta.

De militära myndigheterna intervjuade Gloria Garcia flera gånger, men vägrar berätta vad hon sagt till dem. Vad som däremot avslöjades strax efter händelsen var att man sett ett tefat över Brasilien vid samma tidpunkt, som Gloria sa att hon fördes bort. - Vi vet inte vad vi ska tro, säger UFO-forskaren Francisko Barros från Rio de Janeiro. Rymdvarelserna brukar sällan skada människor Varför de skulle vilja ha den här kvinnans ansikte är helt enkelt oförklarligt.

Under månaderna efter attacken undersökte Barros och andra UFO-intresserade händelsen, men hittade aldrig något som kunde bekräfta- eller förneka-Glorias historia.

Under tiden försökte plastkirurgerna ge Gloria ett nytt ansikte men de var till sist tvugna att ge upp.

De brasilianska tidningarna skrev ofta om Gloria. Men de pratade aldrig med Gloria själv. Istället fick de prata med Glorias vänner och släktingar för att få veta hur det stod till med henne. Själv drog sig Gloria bort från världen efter den traumatiska upplevelsen och gav inga intervjuer under sina sista år. Och de få gånger hon lämnade sitt hus bar hon alltid en slöja för sitt ansikte.

Glorias vänner och släktingar berättade att Gloria vänt sig till Gud i sin förtvivlan och att hon så småningom kom att acceptera att det som hänt henne var "ett meddelande och ett prov från Gud".

Och den 3 april förra året var Glorias lidande slut. Gloria var på väg till kyrkan tillsammans med en kär vän när vännen plötsligt förlorade kontrollen över bilen och körde rakt in i ett träd Gloria fick svåra huvud och bröstskador och dog senare på operationsbordet. Vännen klarade sig med ett brutet ben.

- Gloria är visserligen borta, men vi kommer aldrig att glömma henne, säger Francisco Barros. Och jag för min del tänker inte ge upp förrän jag får svar på mina frågor.

RADER UR EN DING, DING VÄRLD

DET FINNS DINOSAURIER PÅ MARS!

20
TROT OM NI VILL!

För 16 år sedan tog en rymdsond från NASA ett fotografi på planeten Mars. Ett fotografi som hållits hemligt sedan dess eftersom det avslöjar att det finns - dinosaurier på Mars!

Forskaren Marcel Bischof påstår att han genom en anonym källa inom NASA kommit över hemligstämplade fotografier som togs av Viking 1, rymdsonden som landade på den "Röda Planeten" 1976.

Det uppseende väckande fotografiet visar tydligt en hjord reptiler och djuren är förvånansvärt lika de dinosaurier, som en gång strövade omkring på vår egen planet.

- Det här måste vara historiens värsta mörkläggning. NASA hittade inte bara liv på planeten Mars, de höll dessutom inne med informationen i sexton år! Det är helt enkelt upprörande.

- Nu kan de inte längre hemlighålla den information som finns. Innan den här historien är över kommer NASA att tvingas öppna sina arkiv och berätta för världen vad de vet om livet på planeten Mars.

NASA varken bekräftar eller förnekar Marcel Bischofs rapport, men säger att "även om fotografier existerar kommer de inte att distribueras över världen inom den närmaste framtiden".

Marcel Bischof säger att i NASA:s hemligstämplade dokument beskrivs Mars som "en planet med liv, som påminner om det djur- och växtliv vi hade på jorden för 65 miljoner år sedan. Det vill säga dinosaurier och andra primitiva livsformer".

I dokumentet varnas också för att informationen måste hemlighållas för att undvika "panik".

- Bilderna talar sitt eget språk, säger Marcel Bischof. Vi är inte ensamma i universum och vi har förmodligen aldrig varit det. Vi är bara en av många livsformer och vi kanske inte heller är så viktiga som vi trott. Det tragiska i den här historien är att NASA känt till dinosaurierna i årtal men att de inte tror att "vanligt" folk, som du och jag, är tillräckligt starka för att få höra sanningen och acceptera den.

Den franske astronomen Marc Gillian säger att Marcel Bischofs rapport är "ett ljus i den mörka tunnel, som NASA alltid föredragit att arbeta i".

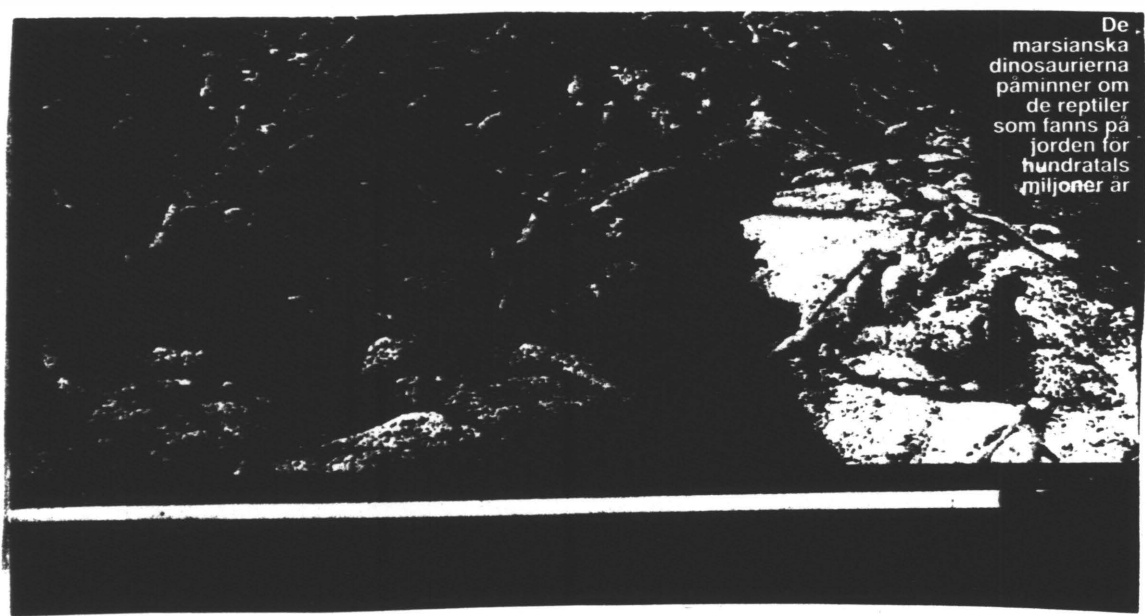
- USA:s regering och NASA behandlar oss som barn, säger han. Men sådana här viktiga saker inte kan hemlighållas hur länge som helst. Sanningen kommer alltid fram - även om det ibland kan dröja år.

Kenneth Lee/Christine lindsjö.

UR EN DING DING VÄRLD

Pilen pekar på
det område på
Mars där dino-
saurierna
fotograferades.

De
marsianska
dinosaurierna
påminner om
de reptiler
som fanns på
jorden för
hundratals
miljoner år

Häxorna bor på världens äldsta berg?

(TT) Är Blå Jungfrun i
Kalmarsund världens
äldsta berg?

Den frågan håller redak-
tionen för Guinness re-
kordbok som bäst på att
ta ställning till. Ön Blå
Jungfrun består av en
bergart som är mer än
570 miljoner år gammal.

Inget annat känt berg består
av så gammalt material. Kruket
är snarare om Blå Jungfrun,
som bara höjer sig 86,5 meter
över havsytan, kan betraktas
som ett berg.

Det är det som Guinness-red-
aktionen nu funderar över.

Två som inte tvekar är de som
sant in rekordnoteringen, stats-
geolog Leif Carserud i Lund och
Jan Bergström, professor i pale-
ontologi vid Naturhistoriska
Riksmuseet i Stockholm.

— Alla världens höga berg är
mycket unga. Alperna, Hima-
laya och Anderna är som för-
vuxna skolbarn jämfört med Blå
Jungfrun, säger Leif Carserud.

Extra kraftigt

Blå Jungfrun är ett rästberg, där
en extra motståndskraftig berg-
gart stått emot vittring och ero-
sion. Fram till istiden skyddades
berget genom att det var inbäddat
i sediment av sandsten, skif-
fer och kalksten.

Ett annat berg av samma slag
är Australiens heliga berg Ayers
Rock.

— Det är visserligen något
högre, men flera miljoner år
yngre än Blå Jungfrun, säger
Leif Carserud.

Det finns berggrunder som är
betydligt äldre än klippon i Kal-
marsund, upp till 3,5 miljarder
år. Men i dessa finns inget som
ens med god vilja kan kallas
berg.

Så Blå Jungfrun — också känd
som häxornas hemvist — är väl
värd ett omnämnande i rekord-
boken, tycker Carserud och
Bergström.

Sanningen om ufo: De vill varna oss

EXP 5/12

■ ■ Enligt bland andra den framstående kärnfysikern Stanton Friedman finns det övervåldigande bevis för att vida högre utvecklade civilisationer från andra världar besöker vår planet med sina elektromagnetiska spaningsfarkoster, varav några har störtat och i största hemlighet bärgats av militären för ingående studium. "Den som kan tillverka egna flygande tefat kommer att behärska världen", säger dr Friedman.

Enligt informationer som de utomjordiska lämnat till vissa kontaktpersoner vill de varna oss för våra atombombsprängningar och andra vanvettiga förhållanden på den här planeten, som hotas av undergång på grund av vår etisk-sociala underutveckling i kärnvapenåldern. I stället för att hysa välvilja och förståelse för våra medmänniskor låter vi oss regeras av hat och fruktan, självishet, vinningslystnad och maktbegär.

Men våra utomjordiska makthavare vill inte att sanningen om det här ska komma ut till allmänheten, för då riskerar de att förlora sina privilegier när folk inser att det finns mycket bättre världar än vår misshandlade Jord. Därför ha de iscensatt en väldig mörklägningsoperation för att föra medborgarna bakom ljuset. Jag har i min nya bok "Den dolda sanningen om UFO" avslöjat denna mörkläggningsoperation och lagt fram en hel del av de fakta och bevis som dr Friedman och andra bygger sin övertygelse på. Men okunniga och fördomsfulla människor "vet" ju att det inte finns utomjordiska besökare, så de anser väl att de inte behöver befatta sig med sådant "nonsens".

Okänd signal

Forskare från den amerikanska rymdstyrelsen Nasa har upptäckt en mystiskt lysande källa av röntgen- och gammastrålar i stjärnbilden Perseus. Forskarna är förbryllade eftersom strålningen förekommer på en plats där det inte finns någon känd källa för sådan strålning.

— Strålkällan skiljer sig från allt annat man känt till, säger Neil Gehrels från forskningsinstitutet Greenbelt, som samarbetar med Nasa. Strålarna upptäcktes först av Nasas forskningssatellit "Compton Gamma Ray".

VÄRLDEN RUNT

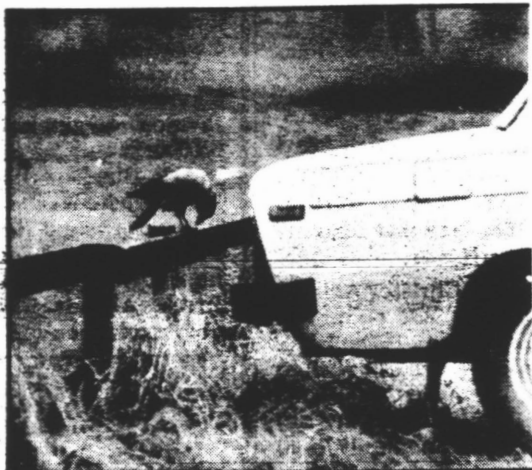
MYSTISK PÅHÄLSNING. Två snömän har brutit sig in i några barracker för byggnadsarbetare i staden Kargopol i norra Ryssland, rapporterade Moskva-radion på torsdagen. En av varelserna var två meter lång, medan den andra bara var hälften så stor och antagligen inte helt fullvuxen, uppgav radion. Senare hittades pålstussar som snömännens antogs ha lämnat efter sig när de klättrade över taggtrådsstängslet som omger militärområdet där byggnadsarbetet pågår. Det framgick inte vad de exotiska gästerna gjorde inne i husen eller när det hela hade inträffat. Men enligt radion var det tredje gången som byggnadsarbetarna fick en påhälsning av de ludna varelserna. Det förekommer ofta rapporter i ryska medier om "snömän". (TT-Reuter)

SFINXEN i Giza i Egypten kan visa sig vara betydligt äldre än de 4 500 år forskarna angett. En amerikansk geolog från Boston har med utgångspunkt från sfinxens söndervittring kommit fram till att den främre delen, förutom huvud och tassar, kan datera sig från mellan 7000 och 5000 år före Kristus. Sfinxen höggs ut ur den omgivande kalkstensplatån och de flesta egyptologer är övertygade om att uthuggningen skedde vid tiden för Farao Cheprens levnad 2500 år före Kristus, "Det gamla kungadömet". Den nya dateringen betvivlas av flera forskare som nyligen gjort utgrävningar på platsen. Att främre delen vittrat mest visar enligt dem bara att den delen av kalkstenen är mjukare och därför vittrat snabbare.

Hjärtsjuka skräcködlor?

Kanske var det hjärtsjukdom, orsakad av magnesiumbrist, som ledde till att dinosaurierna dog ut för 70 miljoner år sedan. Kinesiska vetenskapsmän vid ett forskningsinstitut i Guiyang har hittat skräcködlägg med en 30 gånger lägre magnesiumhalt än normalt.

Magnesium är livsviktigt för äggläggande djur och magnesiumbrist kan orsaka hjärtsjukdom som leder till döden, säger de kinesiska forskarna. Vad magnesiumbristen i sin tur berodde på vet forskarna inte men de gissar på förändringar i odlornas livsmiljö.

Prästens lilla . . .

Prästens lilla kråka, skulle ut och åka. Ingen hade han som körde . . .

Så illa var det och det uppmärksammade vår klarsynte Sören Lindell när han var ute på tisdagsmorgonen och promenerade med kameran på magen.

En stillsam fundering om orsaken till chaufförsbristen är det bilmärke som prästens lilla kråka valt.

Hade säkert gått lättare om det varit fråga om en sossecontainer.

• En deppande kråka, utan chaufför.

FOTO: Sören Lindell

ARBETET 24/2-91

21
REDAKTIONEN ÖNSKAR ALLA MEDLEMMAR ETT
GOTT SLUT PÅ ÅRET OCH EN RIKTIGT GOD JUL...

